

samt Frdn. 21de Mai 1845 § 26 om Selv-
eierbønders Testationsret, i Frdn. 21de Mai
1845 §§ 27 og 28 m. fl. Vil man derimod til
Forsvar for den bestaaende Lovgivning i dette
Punkt gjøre gjældende, at Forældre, hvem den
indrømmer Magt til at tillægge Døttrene lige
Arv med Sønerne, bedst ville kunne bedømme,
hvorvidt Saadant efter de foreliggende Om-
stændigheder stemmer med Familiens Tary i
det Hele samt et billigt Hensyn til de Enkel-
tes Belsfærd, saa maa det herimod erindres, at
det paa den anden Side ofte vil kunne virke
forstyrrende paa Forholdet i Familien, naar
Forældrene benytte sig af denne Ret, idet Søn-
erne ville ansee sig forurettede ved, at Faderen
til Fordeel for Døttrene har berøvet dem
den Afgang til en større Arv, som de vilde
have haft, naar Faderen ikke havde truffet en
saadan Bestemmelse, og saavel af denne Grund,
som fordi man, som i sin Tid af den norske
nyeste Stænderforsamling bemærket, ikke altid i
levende Live faaer ordnet Forholdene efter Dø-
den, turde det være godtgjort ved Erfaring, at
den nugjældende Regel ikke, som i sin Tid af
Distrikternes Stænderforsamling antaget, i prak-
tisk Henseende har vist sig ligesaa fyldestgø-
rende som den her i Forslag bragte lige Arve-
ret, medens paa den anden Side saavel det
Omfang, hvori Forældre hidtil have benyttet
den dem tillagte Ret, som den Kjendsgjerning,
at de mændlige Arvinger ofte ved frivillig Res-

nunciation afhjælpe den af Lovgivningen frem-
kaldte Ubillighed, turde tale for, ut den natio-
nale Tænkemaade er tilstrækkelig forberedt til
at modtage en Reform, der forlangst er gjen-
nemført næsten i alle europæiske Stater.

Med Hensyn til Tiden, Loven skal træde i
Kraft, bemærkes, at det er fundet hensigts-
mæssigt i Lighed med, hvad der i sin Tid
blev fastsat i Frd. 21de Mai 1845 § 33, at
bestemme en vis Tid, fra hvilken nærværende
Lov skal træde i Kraft, deels fordi en saa
gjennemgribende Forandring i Arvematerien
synes at burde indtræde til samme Tid over
hele Riget, og ikke være afhængig af Dagen,
paa hvilken Loven maatte blive thinglæst i de
forskjellige Jurisdictioner, deels for at give
Forældre en Frist til at foretage de Foran-
dringer i tidligere Dispositioner til Fordeel for
Døttrene, hvortil de paa Grund af den nye
Lov maatte finde Anledning, og har man der-
hos fundet, at dette Tidspunkt burde bestemmes
paa lignende Maade som i den oven citerede
§ af Frd. 21de Mai 1845. Det er iøvrigt en
Selvfølge, at den nye Lov ikke kan faae nogen
Indflydelse paa den Arv, som er falden inden
den Tid, den skal træde i Kraft, navnlig ikke
paa den Arv, som er falden efter den Først-
afdøde af Forældrene, om end den længstlevende
har hensiddet i uskiftet Bo og først afgaer
ved Døden, efterat Loven er traadt i Kraft.